

henviser til den til enhver tid herskende moralopfattelse inden for det pågældende område.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse omhandler de tilfælde, hvor handelsagenten har varer på lager til salg for agenturgiveren eller indkøbt for denne. I disse tilfælde skal kommissionslovens kapitel II om handelskommissionærens pligter og rettigheder finde anvendelse.

Bestemmelsen vedrører alene varer, men ikke vareprøver, demonstrationsmateriale, m.v., som handelsagenten har fået overdraget.

Der påhviler efter bestemmelsen handelsagenten en omsorgspligt med hensyn til varerne, pligt til at holde varerne adskilt fra andre varer, pligt til at brandforsikre varerne og pligt til at undersøge varerne for mangler m.v. og i givet fald underrette agenturgiveren om fundne mangler. Om det nærmere indhold og omfang af disse pligter samt om handelsagentens rettigheder henvises til betænkningen s. 61-64.

Uden for disse tilfælde kan der endvidere blive tale om tilbageholdsret i f.eks. prøver, mønstre, m.v., efter dansk rets almindelige regler, hvis agentens krav overfor agenturgiveren kommer i fare.

Til §§ 8-15

De foreslåede bestemmelser i §§ 8-15 indeholder regler om provision. Ved provision forstås vederlag, der varierer efter agenturforretningernes antal og størrelse, jf. direktivets artikel 6, stk. 2.

Lovforslagets regler om provision er som følge af direktivet mere udførlige end de gældende regler i kommissionslovens §§ 68-72.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse vedrører de tilfælde, hvor vederlagets størrelse ikke er aftalt. I mangel af aftale tilkommer der handelsagenten det vederlag, som på det sted, hvor han udøver sin virksomhed, er sædvanligt for agenter for varer af den pågældende art. Ved »sted« forstås et geografisk område, f.eks. et land eller et mindre område, eventuelt en bestemt by.

Findes der ingen sædvane på stedet, har agenten efter bestemmelsens 2. pkt. ret til et vederlag, der er rimeligt under hensyn til samtlige omstændigheder vedrørende forretningen. Lovforslagets ordlyd er her ændret i forhold til arbejdsgruppens lovudkast for at præcisere, at *samlige* omstændigheder, der har tilknytning til aftalen, kan tages i betragtning. Der skal således tages hensyn til, hvad der er sædvane i lignen-

de brancher i det pågældende område, og til det arbejde, som agenten har udført i forbindelse med aftalen, det opnåede resultat samt agenturgiverens økonomiske udbytte af aftalen med tredjemand.

Der er ikke taget stilling til, hvordan provisionen beregnes. Dette vil ofte være fastlagt i selve agenturaftalen, og i mangel af aftale vil udgangspunktet formentlig være, at provisionen beregnes på grundlag af varens fakturapris. Det kan dog også følge af kutyme, at visse poster indgår i eller fratrækkes fakturaprisen.

I praksis er det almindeligt, at agentens udgifter til porto, telefon m.v. forudsættes dækket af provisionen.

Til § 9

I den foreslåede bestemmelse fastsættes, i hvilke tilfælde handelsagenten har ret til provision af en aftale, som indgås, mens kontraktforholdet mellem handelsagenten og agenturgiveren består. Hvis aftalen er indgået efter kontraktforholdets ophør, er spørgsmålet omfattet af forslaget § 10.

Efter nr. 1 tilkommer der handelsagenten provision af aftaler, der er kommet i stand ved agentens medvirken. Bestemmelsen svarer til kommissionslovens § 68, stk. 1.

Kravet om medvirken er opfyldt, når en agent, der har fuldmagt til at indgå aftale på agenturgiverens vegne, træffer aftale med tredjemand. Kravet er også opfyldt, når aftale mellem agenturgiver og tredjemand er indgået på grundlag af en ordre eller et salgstilbud, som agenten har formidlet.

Medvirken kan imidlertid også foreligge i tilfælde, hvor agenturgiveren accepterer et tilbud, som er indsendt til ham direkte fra tredjemand, men hvor agentens indsats har været en væsentlig årsag til tilbudet.

Om den nærmere vurdering af agentens indsats i denne forbindelse henvises til det anførte i betænkningen s. 68.

Efter nr. 2 tilkommer der også agenten provision for aftaler, der uden agentens medvirken er indgået med en tredjemand, som agenten tidligere har skaffet som kunde for så vidt angår lignende aftaler. Om forståelsen af udtrykket »lignende aftaler«, se betænkningen s. 69. Bestemmelsen i nr. 2 er ny i forhold til kommissionsloven.

For så vidt angår forslaget nr. 3 er der i direktivet givet mulighed for at vælge mellem to alternative løsninger. Direktivets artikel 7, stk. 2, har følgende ordlyd:

»For forretninger, der afsluttes i agenturkontraktperioden, har handelsagenten ligeledes ret til provision,